

sagde, at han syntes, man netop skulde overlade en Mængde til de kommunale Myndigheder, men det, mit Centralisationskrav gaar ud paa, er netop, at man indenfor de enkelte Kommuner centraliserer, og det forekommer mig at staa i Samklang med den Udvikling, der overhovedet er foregaaet i det kommunale Selvstyre, og med Regeringens Ønske om at spare: at man indenfor hver enkelt Kommune paa et saa forholdsvis lille Omraade som her kan nøjes med een fælles Myndighed.

Justitsministeren (Rytter): Vi maa altsaa overveje Sagen i Udvalget. Maaske jeg gjorde mig skyldig i en fejl Opfattelse af det ærede Medlems *Udtalelser* om Centralisationen, men jeg tror ikke af det ærede Medlems Mening, thi det er vistnok det ærede Medlems Mening at ville centralisere meget stærkt, og det er jeg en Modstander af.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at hans Afgørelser var inappellable, overraskede mig lidt. Denne Omstændighed opfordrer netop det ærede Medlem til ikke at være stædig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Marie Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Børn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2539).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Marie Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget nu har besluttet at nedsætte angaaende Forslag til Lov om Værgeraadsforsorg m. m.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Derpaa foretoges

Første Behandling af Forslag til Lov om statsanerkendte Sygeplejersker.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2609).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Olga Knudsen: Ved Lov af 13. Marts 1908 blev der nedsat en Kommission angaaende en Omordning af Statens Sundhedsvæsen. Kort efter at Kommissionen var nedsat, blev der tilstillet den to Andragender, et fra Dansk Sygeplejersaad og et fra Centralforeningen for Sygeplejevirksohmheder udenfor København, angaaende Ordningen af Sygeplejevirksohmheden. Medicinalkommissionen mente paa det Tidspunkt ikke at kunne tage dette Spørgsmaal op; da den først vilde have en hel Del af de store Spørgsmaal fra Haanden, hvormed den arbejdede: Ordningen af Sundhedsstyrelsen, Medicinalvæsenet, Apotekervæsenet o. s. v.; men da den endelig tog dette Spørgsmaal op til Behandling, kom den til det Resultat, at Sygeplejevirksohmheden her i Landet paa det daværende Tidspunkt var i en saadan Udvikling, at man ikke kunde anse det for rigtigt, at Lovgivningsmagten greb regulerende ind; man udskød derfor Spørgsmaalet. I Januar 1921 har Kommissionen imidlertid afgivet Betænkning om Sygeplejevirksohmheden, og det er i Anledning af denne Betænkning, dette Lovforslag er fremkommet.

Jeg tror, man kan sige, at det her drejer sig om en for Samfundet meget alvorlig Sag. Vi omfatter vist alle Sygeplejerskernes store, dygtige og selvopofrende Arbejde med stor Kærlighed og Anerkendelse, men netop fordi det er en saa alvorlig Sag for hele Samfundet, maa man have Ret til at sige, at der skal tages paa den med stor Varsomhed, og at den bør underkastes en alvorlig Drøftelse i et Udvalg. Det viser sig nemlig, at visse Medlemmer af Kommissionen, skønt det Fællesandragende fra Dansk Sygeplejersaad